

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 15 af 27. Januar 1905 blev der nedsat en Kommission til at forberede en Revision af Tyendelovgivningen og til at fremkomme med Forslag i saa Henseende.

Denne Kommission — hvori ifølge Loven bl. a. et Antal af hvert af Rigsdagens Ting valgte Mænd fik Sæde — har i Marts f. A. afgivet en Betænkning, der er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, og som indeholder to forskellige af tvende Mindretal indenfor Kommissionen udarbejdede Udkast til Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Tyende samt en af et 3die Mindretal afgiven Indstilling angaaende Tyendeforholdet, gaaende ud paa Afskaffelse af en særlig Tyendelovgivning for det myndige Tyendes Vedkommende.

Regeringen, der i det hele kan tiltræde de i Motiverne til det 1ste Mindretals Forslag indeholdte Bemærkninger om Ønskeligheden af at bibeholde en særlig Tyendelovgivning, kan ikke anbefale at gaa den af det 3die Mindretal foreslaaede Vej, men maa saavel af Hensyn til at beskytte Tyendet som for saa vidt muligt at klargøre Forholdet mellem Husbond og Tyende anse det for rigtigst, at der vedblivende haves en Lovordning for de paagældende Parters indbyrdes Forhold, der i forskellige Henseender frembyder særlige Ejendommeligheder. Da man nu — med Anerkendelse af det fra alle Sider i Kommissionen udførte betydelige og omsigtsfulde Arbejde og den for Spørgsmaalets Løsning udviste store Interesse — har ment i alt væsentligt at kunne give det af Kommissionens 1ste Mindretal udarbejdede Udkast sin Tilslutning, er det Lovforslag, der hermed forelægges Rigsdagen, helt igennem bygget paa dette Udkast. Angaaende de Hensyn til forskellige Sider, der have været bestemmende ved Lovforslaget, kan man derfor i Hovedsagen henvise til de udførlige Motiver til dette Udkast, saa at man her alene skal omhandle de enkelte Punkter, paa hvilke det foreliggende Lovforslag — bortset fra enkelte Ændringer af blot redaktionel Natur — adskiller sig fra det af dette Mindretal udarbejdede Udkast.

I § 3 i Slutningen er det til Forebyggelse af Tvivl udtalt, at Fristen for Forældres eller Værges Indsigelse imod et umyndigt Tyendes Bortfæstning regnes fra deres Kundskab om selve Fæstemaalets Indgaaelse.

I § 11 er foretaget en Tilføjelse, der har til Hensigt udtrykkelig at fastslaa, at Reglen ikke kommer til Anvendelse, saafremt der i Overensstemmelse med Fæstemaalet betales Tyendet Kostpenge.

§ 13 er ændret fra at være en bygningsretlig Regel til at være en Regel om Tyenderums Brug. Den første Maade at give Regler paa er mindre praktisk, allerede fordi et Værelses Bestemmelse ikke med Sikkerhed kan konstateres ved Bygningens Opførelse og kan forandres naar som helst senere.

Reglen i § 16, 3die Stk., om Flytning af et sygt Tyende, hvor Virkninger af ubestemmelig Rækkevidde knyttes til en efter Omstændighederne ret formel Forseelse fra Husbondens Side — nemlig ikke at skaffe Lægeattest —, er ændret saaledes, at Flytning ikke maa finde Sted, saafremt den kan medføre Fare for Tyendets Helbred eller for Smittes Udbredelse, og at Husbonden, — foruden at han eventuelt paadrager sig Strafansvar —, er pligtig at erstatte alle Omkostninger, der forvoldes ved, at han har handlet i Strid med denne Regel og derved bevirket Forværring i Tyendets Tilstand. En behørig Lægeattest maa dog selvfølgelig dække Husbonden mod Ansvar, ligesom han ikke bør kunne drages til Ansvar, naar han under Ulykkestilfælde og akutte Sygdomstilfælde har handlet som en fornuftig og samvittighedsfuld Mand.

§ 21 er udformet noget nærmere til Forebyggelse af Tvistemaal.

I § 24 er Ordet »sættes« i 1ste Linie ændret til »anvendes«.

I § 27 er foretaget en mindre Ændring i Formuleringen af Udkastets sidste og næstsidste Punktum.

I § 28, Linie 2, er Ordet »grov« udeladt, saa at Tyendet vedblivende er erstatningspligtig overfor Husbonden for Skade, der